

ΚΥΠΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ

ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 1985

Μεταδόθηκε από τὸ Ραδιοφωνικὸ Ἴδρυμα Κύπρου στὶς 11 Νοεμβρίου 1964.
Πρωτοτυπώθηκε στὴ «Φιλολογικὴ Κύπρο» 1969.
Κυκλοφόρησε σὲ βιβλίο τὸ 1969 ἀπὸ τὴν «Πνευματικὴ Κύπρο».
Περιελήφθηκε στὸν «Δραματικὸ Λόγο», ἔκδ. «Πνευματικῆς Κύπρου» 1974

ΚΥΠΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ

ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 1985

Τὸ μονόπρακτο αὐτὸ ἐκδίδεται με χορηγία
τοῦ «Κυπριακοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀθλητισμοῦ»

Ὁ συγγραφέας τὸ χαρίζει στὸν ἐγκλωβισμένον στὸ Ριζοκάρπασο λογοτέχνη
Γιάννη Σταυρινὸ Οἰκονομίδη
« Ἀρετὴ νὰ φυλάγεις τὸ γενέθλιό σου χῶρο »

Προλεγόμενα

Τὸ ἔτος 1985 ἀνακηρύχθηκε ἀπὸ τὸν « Ὁργανισμὸν Ἑνωμένων Ἐθνῶν » « Διεθνὲς Ἔτος Νεολαίας » καὶ ἀπὸ τὸ « Συμβούλιον Εὐρώπης » « Ἔτος Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς ». Ὁ ἀθέλητος αὐτὸς συνδυασμὸς, ἡ εὐτυχῆς σύμπτωση, ἀνταποκρίνεται σὲ βαθιᾶς ἐπιθυμίες μας: α) τῆ διαπαιδαγώγησι τῶν νέων γιὰ μιὰ εἰρηνικὴ διαβίωσι καὶ διεθνῆ φιλίαν, ὅπου θᾶχει κυριαρχικὴ θέσι καὶ ἡ μουσικὴ, ἡ μουσικὴ τῆς Εὐρώπης, ποὺ ἔδωσε θαύματα καὶ β) τὴν προαγωγή τοῦ ἀθλητικοῦ πνεύματος. Αὐτὸ τὸ ἀθλητικὸ πνεῦμα θεωρεῖται ἀπαραίτητη προϋπόθεσι γιὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὸ μέλλον τοῦ νέου. Ἄθλησι καὶ μουσικὴ συναντιῶνται σ' ἓνα ἁρμονικὸ πάντρεμα κι' ἐξασφαλίζουν τὴν πραγματοποιήσι τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ὑγείας.

Στὰ Πύθια, ἐκεῖ στοὺς Δελφοὺς ὅπου βασίλευε τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀπόλλωνα, συμβαίνουν ὅσα περιλαμβάνονται στὶς « Δελφικὲς Ἀμφικτυονίες » μου. Τρεῖς νίκες Κυπρίων: ὁ ἓνας στῆ σφαιροβολία, ὁ ἄλλος σὲ δρόμο καὶ ὁ τρίτος σὲ μουσικὸ ἀγῶνα. Οἱ δυὸ πρῶτοι παιδιὰ Κυπρίων ἀθλητῶν, ποὺ ἀγωνιστήκανε σὲ γυμνικὸς ἀγῶνες, ἀνεξάρτητα ἂν δὲν νίκησαν. Καὶ τᾶχουν καμάρι οἱ γονιοὶ αὐτοὶ γιὰ τὴ νίκη τῶν παιδιῶν τους, τῶν δυὸ ἐφήβων, ποὺ τίμησαν τὴ μικρὴ μας πατρίδα καὶ τὶς γενιές τους.

Σὲ φιλικὴ συνομιλία μας ἀνάφερα στὸν κ. Κυριάκο Νεοκλέους τὸ ἔργο μου αὐτὸ καὶ τὴν ἐπιθυμία τοῦ « Ἑλληνικοῦ Πνευματικοῦ Ὁμίλου Κύπρου » γιὰ νὰ δώσει τὸ παρόν του σ' αὐτὴ τὴν εὐτυχῆ σύμπτωσι τοῦ 1985. Ὁ κ. Κυριάκος Νεοκλέους ἐκτίμησε τὸ μήνυμα τοῦ ἔργου καὶ φρόντισε νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ παροῦσα ἔκδοσι. Σ' αὐτὸν καὶ στὸν « Κυπριακὸν Ὁργανισμὸν Ἀθλητισμοῦ » ἐκφράζονται εὐχαριστίες.

ΚΥΠΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ
Πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου

ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΑΜΦΙΚΤΤΟΝΙΕΣ

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α :

Νίκωνας
Γόλγος
Ἱερομνήμονας
Ἀρίστωνας
Χοροὶ Ἀθλητῶν
Μιά φωνή

(Ἡ σκηνὴ μπροστὰ στὰ προπύλαια τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν).

- Νίκωνας : Γόλγε, μπροστὰ στὸ δελφικὸ μαντεῖο,
μὲ τὴν καρδιά πλημμυρισμένη δέος,
φτάσαμε πιά, τελειώνοντας τ' ἀνήφορο,
ποῦ ἀπ' τὸ λιμάνι μᾶς ὀδήγησε ἐδῶ πάνω.
Ἐλιές φυτρώνουν δῶθε-κεῖθε,
χωρὶς βοσκὸ κοπάδια τρέφονται τριγύρα
σὲ βοσκοτόπια πλούσια.
Καὶ τί οὐρανὸς γλανκὸς καὶ πεντακάθαρος!
Ὁ Παρνασσὸς μιᾶ μὲ μουσικὲς πνοὲς
καθὼς τ' ἀγέρι ροβολᾷ ἀπ' ὀλόγυρα.
- Γόλγος : Νίκωνα, βλέπω ἢ κούραση τ' ἀνήφορο
μῆτε τὴ σκέψη, μῆτε τὴ λαλιά σου στέγνωσε.
- Νίκωνας : Τὸ θαῦμα δὲν κουράζει.
Κραταεὶ ἀκίνητη τὴ γλώσσα πρὸς στιγμή
μὰ τὸ μυαλὸ γοργὰ τὴν κίνησή του βρίσκει
κι' ἀρχίζει νὰ ἐξυμνῇ τὸ θαῦμα.
- Γόλγος : Ἐμένα ὥστόσο τυρανναεὶ ἢ ἀποστολή μας.
- Νίκωνας : Μὲ τὴν πρεσβεῖα τοῦ Ἀπόλλωνα, ποῦ νοιώθει
τοὺς καθαρούς μας λογισμούς,
θὰ πείσουμε νὰ μᾶς δεχτοῦνε οἱ ἀμφικτύονες.
Μερίδιο θὰ πληρώσουμε στὸ θησαυρὸ,
τοὺς νόμους θὰ ὑπακούουμε καὶ θάμαστε
ἐκτελεστὲς πιστοὶ τῶν ἀποφάσεων.
Ἡ ψῆφος ὀλωνῶν ἰσόμετρα τιμᾶται ἐδῶ,
εἴτε πολὺς λαὸς τὸν δίνει εἴτε λιγάριθος.
- Γόλγος : Σωστὰ μιλᾷς· μὰ τάχατε συμφέροντα ἄλλων
δὲ θὰ μποδίσουνε τὴν εἰσοδογὴ μας;

- Νίκωνας** : Σάν ἔμπορας ζυγίζεις καθετί.
Γόλγος : Εἶναι τὸ ἐμπόριο βάση τῆς ζωῆς
 ἔστω κι' ἂν δεύτερο τὸ λογαριάζουν
 μὲ πρωτοκάθεδρη τὴ γεωργία.
- Νίκωνας** : Ὡστόσο κάποιες ὥρες ἐπιβάλλουνε στὴ σκέψη μας
 πετάγματα πὸ πάνω ἀπ' τὴν πεζότητα
 τοῦ καθημερινοῦ τοῦ μόχθου.
 Τὴν ἀδελφότητα τιμῶ καὶ τὴν εἰρήνη
 καὶ τῶν ἀνθρώπων τὴ συνένωση.
 Χεροπιαστά κι' ἀδελφικά στὸ βίο σου πετυχαίνεις
 κι' ἐσύ κι' ὁ διπλανός κι' ὁ μακρυνός.
 Ἡ ἀντιδικία κι' ἡ ἔχθρητα ἐμποδίζουν
 τὴν πρόοδο καὶ τὸν πλοῦτο
 καὶ τὴν ψυχὴ μαυρίζουν.
- Γόλγος** : Ἔχεις τὸ χάρισμα τοῦ λόγου καὶ μὲ πείθεις.
 Ποιὸς εἶναι τοῦτος πρὸς τὸ μέρος μας ποῦ ὀδεύει;
- Νίκωνας** : Ἀπ' τὸ περπάτημα καὶ τὸν ἀγέρα
 κι' ἀπὸ τὴ φορεσιά θαρρῶ τὸν Ἱερομνήμονα
 κάποιος φυλῆς ἐκπρόσωπο.
- Ἱερομνήμονας** : Ποιανῆς φυλῆς ἐλληνικῆς βλαστοὶ εἴσατε,
 ὧ ἐσεῖς προσκνητές, μὲ τὴ ζωερὴ θωριά
 τὴ λιοκαμένη, καὶ τὴν ἔκφραση
 μισῆ θαλασσινή, μισῆ μεσόγεια;
 Καὶ ποιά τοῦ βίου ἀνάγκη ἐδῶ σᾶς ὀδηγεῖ;
 Λαμπρὸς καιρὸς τριγύρα βασιλεύει
 καὶ τὴ συρροὴ πρωτάκουστη μετρῶ
 ποῦ δὲ θυμᾶμαι τόσα χρόνια.
- Νίκωνας** : Μὲ λένε Νίκωνα. Πατρίδα μου εἶναι τὸ Καρπάσι,
 ποῦναι ὡς οὐρὰ βοδιοῦ ἱεροῦ στῆς Κύπρου τ' ἀνατολικά.
 Δεξὰ-ξερθὰ τὸ περιβρέχει ἡ θάλασσα,
 λόφοι μικροὶ σὰν κεφαλάνια παιδικὰ τὸ διακοσμοῦν,
 κατάφυτοι μὲ πεῦκο καὶ σκινιά καὶ δάφνη.
- Γόλγος** : Ἐμένα λένε Γόλγο. Κατοικῶ στὴν Σαλαμίνα,
 τοῦ Τεύκρου κτίσμα.
 Κτενίζουνε καράβια τοὺς γιालοὺς της,
 στάδια καὶ παλαιῶστρες πλημμυρίζουνε τὸ χῶρο της
 κι' εἶναι κορῶνα στὸ ἐμπόριο καὶ τὰ γράμματα
 καὶ στὴν κεραμικῇ.
- Ἱερομνήμονας** : Εὐπρόσδεκτοι στὸν ὀμφαλὸ τῆς γῆς, ποῦ λέγεται Δελφοί,
 ἐδῶ ποῦ ἔξουσιάζει ὁ Ἀπόλλωνας, πηγὴ τοῦ πνεύματος
 καὶ τῆς υἰείας καὶ τῶν τεχνῶν,
 κι' ἐνώνει τοὺς πανέλληνες τριγύρα
 στὸ γονικὸ τραπέζι μὲ ἴση δύναμη στὸν ψῆφο.
 Ἐδῶ ὁ Ἀπόλλωνας τὴ δράκαινα Πυθῶ,
 ποῦ φύλαγε τὸ χῶρο ἐκπροσωπῶντας τίς δυνάμεις
 τοῦ Κάτω Κόσμου, τίς κατώτερές μας καὶ τίς ἐνστικτώδεις,

ἐδῶ ὁ Ἀπόλλωνας τὴ νίκησε κι' ὑπόταξε στὸ πνεῦμα,
στὴν ἁρμονία καὶ στὴ χαρὰ τοῦ βίου τὴν ὕλη.

Μονάχα ὁ Ἑλληνας μπορεῖ

τὸ νόμο τῆς ἰσορροπίας παντοῦ στὴ γῆ νὰ στήση
μνημεῖο αἰώνιο.

Συνεργασία ζητᾷ ὁ Ἀπόλλωνας, τὸ πνεῦμα, μ' ὅλα

τὰ ξένα φύλα καὶ τ' ἀλλόδοξα κι' ἀλλόγλωσσα,

Ἑτρούσκους καὶ Ρωμαίους καὶ Σκύθες καὶ Λυδοὺς καὶ Φρύγες.

Ἡ εἰρήνη 'ναὶ ἡ ὁμότροπη τῆς εὐνομίας

ὅπως λαλοῦνε οἱ ποιητές, πού τοὺς ἐμπνέει

ὁ ἔφορος καὶ προστάτης τῶν Δελφῶν ὁ Ἀπόλλωνας.

Ἐνωσι καὶ ἀδελφότητα κι' εἰρήνη τῶν λαῶν

τὸ δελφικὸ παγκόσμιο κέντρο κατεργάζεται

μὲ ἀγῶνες, συναντήσεις καὶ συνέδρια

ἀνάμιχτα θρησκευτικά, πολιτικά κι' ἀθλητικά,

τὸ κάθε πού ἐπιβάλλει ὁ βίος.

Εὐπρόσδεκτοι, λοιπόν, ἐδῶ εἴσαστε.

Νίκωνας : Ὁμοίαιμε Ἱερομνήμονα, στὸ χῶρο τοῦτο
σκοπὸς ἱερὸς μᾶς φέρνει.

Κι' οἱ δυὸ εἴμαστε πατέρες ἀθλητῶν στὰ Πύθια,

στὸ ἐπάγγελμα ἔμποροι, κι' ὥστόσο κάποτε στὴ νύττι

σὲ ἀγῶνες γυμνικὸς τὴ νίκη κυνηγήσαμε

πλαί ὁ ἓνας τ' ἄλλου

κι' ἄς ἀναδείχτηκε ἄλλος νικητής.

Ἱερομνήμονας : Ὡ Κύριοι ἄντρες, χαίρομαι ν' ἀκούω

τὸ πόσο διατηρεῖται ἀκμαῖο τὸ σπέρμα σας τ' ἀρκαδικό,

ἐνῶ σᾶς πολεμαίει ὁ Πέρσης καὶ σᾶς κατατρῶγει

ἢ Ἀνατολὴ μὲ τρόπους ὑποулους

κι' ἀποπλανητικὸς.

Νίκωνας : Γι' αὐτὸ τὸ λόγο οἱ πόλεις μᾶς ἐκλέξαμε

ἀπ' τοὺς πανέλληνες ἀμφικτύονες νὰ ζητήσουμε

ἀδελφικά νὰ δοῦν τίς ἐθνικὲς μας δυσκολίες

κι' ἰσότημο δικαίωμα νὰ μᾶς δώσουν στὸ συνέδριο.

Γόργος : Περίοικοι στὸ μαντεῖο δὲν εἴμαστε,

μηδὲ συμφέροντα σὲ ἀγροὺς καὶ σὲ χρυσάφι

δὲν ἔχουμε στὸ δελφικὸ ταμεῖο.

Ἐπάρχει ὁ κίνδυνος στὸ χῶρο τῆς ψυχῆς.

Τὸ πνεῦμα τῆς Ἀσίας φανατικά κτυπᾷ στίς πύλες μας.

Ὡς πότε ἡ ἀντοχή μας θὰ τ' ἀντέξει τοῦτα

τὰ συνεχῆ κτυπήματα!

Ἱερομνήμονας : Δώδεκα φύλα τάξει ὁ νόμος κι' ἡ παράδοση

μὲ ψήφους δυὸ μονάχα τὸ καθένα, δίχως νὰ μετράμε

τὸ πόσοι κατοικοῦν τίς πόλεις τους.

Νίκωνας : Τὰ ξέρομε τὰ φύλα; οἱ Θεσσαλοὶ κι' οἱ

Βοιωτοὶ κι' οἱ Δωριεῖς, κι' οἱ Ἴωνες κι' οἱ

Μάγνητες κι' οἱ Δόλοπες κι' οἱ Περραβοί,

κι' οἱ Οἰταῖοι κι' οἱ Φωκιεῖς κι' οἱ Ἀχαιοὶ

κι' οἱ Μαλιεῖς
καὶ τέλος οἱ Λοκροί!

Γόλγος : Καὶ λείπουν οἱ Ἀρκάδες ποῦ μποροῦσαν
καὶ τὰ δικά μας φύλα ν' ἀντιπροσωπεύουν.

Ἱερομνήμονας : Σωστά μιλάτε καὶ σὲ δυσκολία μὲ βάζετε
μὰ ἀπάντηση νὰ δώσω ἀρνητική.
Ἄλλὰ γιατί στῶν Ἀχαιῶν τὸν ψῆφο
οἱ πόλεις σας δὲ θέλουν νὰ ἐνταχθοῦν;
Στὴ δυσκολία μιὰ λύση 'ναὶ καὶ τούτη.

Νίκωνας : Στὴν Κύπρο κατοικοῦνε καὶ Δωριεῖς κι' Ἀρκάδες κι' Ἴωνες.
Καὶ ποιά φυλὴ θὰ μᾶς δεχτῆ μὲ τόσο βάρους ψήφων;
Ἡ Κύπρος εἶν' πολύκοσμο νησι μὲ πάθη
κι' ἀντιζηλίεις φρικτές.

Ἱερομνήμονας : Σᾶς συμβουλεύω φιλικὰ νὰ ρωτηθῆ ἡ Πυθία.
Ὁ Ἀπόλλωνας, τὸ πνεῦμα τῆς ἰσορροπίας,
τὴ λύση θὰ μᾶς δώσῃ μὲ χρησμό.
Τὸ λόγο του θὰ φέρω στὸ συνέδριο
καὶ θὰ ζητήσω μιὰ νέα ἀνακατάταξη.
Ἄς ἔλθῃ ὁ Γόλγος μὲ τὸ τάξιμο νὰ δοῦμε
τὸν πρῶτο τῶν ἱερέων. Τρεῖς μέρες νήστεψε ἡ Πυθία
κι' ἔχει λουστῆ στὴ Κασταλία τὴν κρήνη.
Εἶν' ἔτοιμη γιὰ τὶς θυσίες καὶ τοὺς χρησμούς
κι' αὐτὸ βοηθεῖ τὴν αἴτησή σας.
Φοβᾶμαι τὶς ἀναβολές, γιὰτ' εἶναι βαρυνμένο
μὲ θέματα πολλὰ τὸ φετεινὸ συνέδριο τῆς ἀμφικτυονίας.

Νίκωνας : Θὰ περιμένω ἐδῶ κοιτάζοντας παρέχει
τῶν μουσικῶν τὶς δοκιμὲς γιὰ τὸν ἀγῶνα.
(φεύγουν. Ἀκούονται οἱ αὐλοὶ κι' οἱ κιθάρες).

Χορὸς Ἀθλητῶν : (μπαίνοντας)
Δεκάχρονο ἱερὸ πόλεμο
ἢ δελφικὴ ἀμφικτυονία
κάποτε κήρυξε
καὶ τὴν παράλια Κίρρα νίκησε.
Καὶ τότε τὴν ξεγύμνωσε ἀπ' τὸν πλοῦτο της
κι' ἀπὸ τὴν ἐξουσία τῶν χωραφιών της
κι' ἔταξε γύρω ὅλο τὸν τόπο βοσκοτόπι
στὰ δελφικὰ κοπάδια τὰ ἱερά,
π' ἀγόραζαν γιὰ τὶς θυσίες
προσκυνητὲς δικοὶ μας κι' ἄλλοεθνεῖς.

Νίκωνας : Γιατὶ τοὺς νόμους παραβῆκανε τῆς ἀμφικτυονίας
κι' οἱ ἱερομνήμονες τὸν πόλεμο κηρύξαν.
(μουσικὴ αὐλῶν)

Χορὸς Ἀθλητῶν : Γιορτάζοντας τὴ νίκη οἱ ἀμφικτυόνες
ἀγῶνες μουσικοὺς καθιέρωσαν
τιμητικοὺς γιὰ τὸ Ἀπολλώνιο πνεῦμα,
ποῦ στὸ ρυθμὸ ὑποτάζεται

- καὶ στὴν τρανὴ ἁρμονία.
 Ἄλλὰ σὲ λίγο τοῦ κορμιοῦ τὸ κάλλος
 ἰσόμετρη μὲ τ' Ἀπολλώνιο πνεῦμα
 πῆρε τὴ θέση του στὰ Πύθια,
 μ' ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα κι' ἵπποδρομίες
 τέλος τοῦ θέρουσ κάθε τέσσερις χρονιές.
- Νίκωνας :** Ἡ νίκη τοῦ πνεύματος κι' ἡ νίκη τοῦ κορμιοῦ
 ἰσόμετρα πηγαίνουν μὲ τὶς νίκες τοῦ πολέμου
 ποὺ σώζουσε τὴν πόλη.
 (μουσικὴ αὐλῶν).
- Χορὸς Ἀθλητῶν:** Στεφάνι δάφνης εὐκοσμεῖ
 τῶν νικητῶν τὴν κεφαλὴ.
 Ἡ φήμη ἔξασφαλίζει κέρδος
 ψυχῆς κι' ὀνόματος.
 Γι' αὐτὸ βραβεῖο χρηματικὸ
 ἢ ποὺ χρυσάφι νᾶχη γι' ἀντιστάθμισμα
 δὲν δίνεται στὰ Πύθια.
- Νίκωνας :** Τοῦ ὀνόματος ἡ λάμψη πιὸ πολὺ
 θερμαίνει κι' ἀπ' τὸν ἥλιο
 κι' ἀπ' τὸ χρυσάφι.
- Ἀρίστωνας :** (μπαίνοντας) Πατέρα, σ' ἀναζήτησα παντοῦ στὸ στάδιο
 καὶ τὴ σεπτὴ σου κεφαλὴ δὲν εἶδα.
 Σὲ λίγο τὸ δικό μου ἀγώνισμα θ' ἀρχίσῃ.
 Τὸ μάτι σου κι' ἡ εὐχὴ σου θὰ μὲ στέψουν
 στὴν ἄμιλλά μου παραστάτες.
 Παρακαλῶ νάρθῃς στὸ στάδιο.
 Οἱ ἀγῶνες ἄρχισαν οἱ μουσικοὶ
 κι' ὁ Πάφιος Σώπατρος, μὲ μελωδία κινύρα
 ἄγνωστη ἐδῶ, θὰ ἔξασφαλίσῃ νίκη.
 Τὸ λένε αὐτοὶ ποὺ κρυφακοῦν στὶς δοκιμές.
- Νίκωνας :** Εἶν' ἡ περιέργεια πάθος δίβουλο
 σὰ δίκωπο μαχαίρι.
 Τώρα στὸ στάδιο τρέξε. Νίκη θέλω
 γιὰ τὴ γενιά σου καὶ τὴν πόλη σου.
 Γονιοῦ τὸ πάθος εἶν' ἡ προκοπὴ τοῦ γιοῦ,
 ποὺ τ' ὄνομα δοξάζει τῆς γενιᾶς καὶ τ' ἀπαθανατίζει.
- Ἀρίστωνας :** Ὁ γιοῦς τοῦ Γόλγου ρίχνει δίσκο
 καὶ μάταια ἢ ματιὰ του ἀναζητεῖ τὸ βλέμμα τοῦ πατέρα.
- Νίκωνας :** Ὁ Γόλγος μέσα στὸ μαντεῖο προσμένει
 χρησμὸ σωτήριο γιὰ τὴν Κύπρο.
 Τρέξε κοντὰ στὸ φίλο σου τὸ Ζαῦλο
 καὶ πές του πῶς τὰ μάτια τῶν Κυπρίων γονιῶν
 ἐδῶ καὶ πέρα στὸ νησι παρακαλοῦνε
 γιὰ μιὰ μεγάλη νίκη, τὴ δική του.
 (μουσικὴ)
- Ἀρίστωνας :** Ἀκοῦς φωνές; Τὸ νικητὴ ζητωκραυγάζουν.

- Πατέρα, κοίταξε! Θαρρῶ ὁ Ζωῖλος εἶναι.
'Ανακηρύχτηκε τοῦ δίσκου νικητής;
Χαρὰ στή μάνα πού τόν γέννησε.
- Νίκωνας : Χαρὰ καί στό γονιό του πού τοῦ φύτεψε
στὶς ἴνες του τὸ πάθος γιὰ τὴ νίκη.
(Ἄπο τὰ παρασκήνια ἀκούεται νικητήρια ᾠδή, ἐνῶ
ὁ Ἱερομνήμονας καὶ ὁ Γόλγος παρουσιάζονται)
- Μιὰ Φωνή : Ἡ νίκη φτερωτὴ θὰ διαλαλῇ
τὸ θαῦμα πού πηδᾷ ἀπ' τὸ νικητῆ.
'Απόλλωνα, ᾧ 'Απόλλωνα, προστάτη...
- Γόλγος : Νίκωνα, δόθηκε ὁ χρησμός,
μὰ μάταια προσπαθῶ νὰ βρῶ τὴν ξήγησή του.
- Νίκωνας : Εὐτυχημένε Γόλγε, τὰ κοινὰ σὲ τυραννοῦν
ἐνῶ τὴ νίκη κέρδισε ὁ Ζωῖλος
τὸ πρωτοπαίδι σου.
- Γόλγος : Νίκησε ὁ γυιός μου; 'Απόλλωνα σ' εὐχαριστῶ.
Κλειδί μοῦ δίνεις γιὰ τὴν ξήγηση τοῦ λόγου σου.
Καὶ τί γιὰ πρῶτο θὰ σκεφτῶ καὶ τί γιὰ δεύτερο;
τοῦ γυιοῦ τὴ νίκη ἢ τοῦ χρησμοῦ τὴν ξήγηση;
Παρακαλῶ σε, συντοπίτη μου, ἐσὺ Νίκωνα,
τὸν Ἱερομνήμονα ν' ἀκούσης νὰ ἱστορῇ
τὸ τί συνέβηκε μὲς τὸ μαντεῖο
καὶ τὸ χρησμὸ νὰ μελετήσης ψύχραιμα
μιὰ ξήγηση νὰ βροῦμε.
'Εγὼ στὸ στάδιο τρέχω νὰ φιλήσω τὸ στεφάνι
πού στὸ ὑακίνθινο κεφάλι λάμπει τοῦ παιδιοῦ μου. (φεύγει).
- Ἱερομνήμονας : Εὐτυχημένος ὁ γονιὸς πού βλέπει
τὸ κέρδος τῆς ζωῆς στό γυιό του.
'Εξασφαλίζει ὑπόληψη καὶ θάρρος.
- Νίκωνας : Ὡστόσο τὰ κοινὰ τῆς Κύπρου τώρα
μοῦ τυραννοῦν τὰ σπλάχνα,
κι' ἄς ἔχω γυιὸ πού ὦρα τὴν ὦρα θάμπη
στ' ἀγώνισμα σεμνὸς γιὰ νὰ μοχθήσῃ
φέροντας νίκη στή γενιά του καὶ στὴν πόλη του.
- Ἱερομνήμονας : Θὰ σοῦ ἱστορήσω καθεὶ βοηθῶντας σε
νὰ νοιώσης τῶν Θεῶν τὸ θέλημα.
'Η ἀγάπη τῆς πατρίδας καὶ τὸ πάθος
γιὰ τὰ πολιτικά μεγάλη εἶναι ἀρετὴ.
Καὶ σὲ παινεύω.
Λοιπόν, τρεῖς μέρες νήστευε ἢ Πυθία
κι' ἀπόμεινε ἀπ' τὴ σάρκα τῆς μονάχα λίγος ἕσκιος
πού νὰ δηλώνῃ τάχατε πὼς ζῆ.
'Ἐγινε πνεῦμα πού μπορεῖ νὰ συλλαμβάνῃ
τοῦ 'Απόλλωνα τὸ πνεῦμα. Λούστηκε
στὴν Κασταλία τὴν κρήνη πού τονώνει
ψυχὴ καὶ σῶμα.

Τὰ σφάγια ἀνάμεσα σὲ φύλλα δάφνης ἐτοιμάστηκαν.
 Μετὰ ντυμένη ἀνέμελα στὰ ἐνδότερα προχώρησε,
 ἤπνε νερὸ ἀπ' τὴν Κασσώτιδα πηγὴ κι' ἀνέβηκε
 στὸν τρίποδα μὲ τὴ βοήθεια τοῦ προφήτη.
 Ἄφρὸς τὰ χεῖλη της σὲ μιὰ στιγμή καλύπτει,
 τὰ μάτια στρογγυλεύουν καὶ πετᾶνε φλόγες,
 βογγᾶ ἡ ἀνάσα της, τρεχολογᾶ ὁ ἰδρώτας,
 καὶ τοῦτα κραίνει στὸ θεϊκό της πάθος:
 «Σὲ μάχῃ ἀναίμακτῃ ἂν νικήσῃ ἡ Κύπρος
 δυὸ ψήφους στὸ συνέδριο θὰ κερδίσῃ».
 Τῶπε καὶ σιάπησε, τὰ χεῖλη ράβοντας,
 σφαλίζοντας τὰ μάτια κι' ἀναπαύοντας τὸ στήθος
 σὲ ἀνασεμιὰ παιδιοῦ.

- Νίκωνας :** Χρησιμὸς βαρὺς καὶ σκοτεινός!
 Ποιὰ μάχῃ ἀναίμακτῃ κερδίζει νῆσος,
 πὸν βάρβαροι τριγύρω τὴν κυκλώνουν;
 Κι' ἂν εἶν' οἱ μάχες πολυθάνατες
 σίγουρη νίκη δὲν ἐξασφαλίζουν.
- Ἰερομνήμονας :** Τοῦτα ζητᾷ ὁ Θεός.
 Μιὰ μάχῃ ἀναίμακτῃ ἂν κερδίσῃ τὸ νησί σας
 τὴν πρότασι θὰ φέρω στὸ συνέδριο
 δυὸ ψήφους ν' ἀποκτήσῃ ἡ Κύπρος
 στὴν πανελλαδική μας ἐκκλησία.
 Κατάγραψα τὰ μαντικά καὶ τὰ κατάθεσα
 ἐπίσημα κι' ἀκόμα στοὺς ταμίες
 τὴν προσφορὰ σας μέτρησα.
- Νίκωνας :** Νίκη ἀπὸ μάχῃ ἀναίμακτῃ...
- Ἰερομνήμονας :** Ἡ εἰρήνη τῶν λαῶν πὸ πάνω ἀπ' ὅλα στέκει.
 Εἰρηνικά ἂν νικήσῃς, δίχως δόλο, δίχως αἷμα,
 μὲ τὴν πειθῶ, μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν κατανόησι
 ὄριμος εἶσαι καὶ ὀπαδὸς τοῦ Ἀπόλλωνα.
 Στὸ στάδιο ὀδεύω νὰ ἐποπτεύσω ἂν τίμα
 οἱ ἑλλανοδίκες, ἀπὸ μᾶς καθορισμένοι,
 κρίνουν τὴ νίκη δίκαια. (φεύγει)
- Γόλγος :** (μπαίνοντας) Νίκωνα, δέχομαι ἀσπασμὸ ἀπὸ φίλο· κι' ἔπαινο.
- Νίκωνας :** Τὸ μέτρο ξεπερνᾶς, Γόλγε, ἀδελφέ μου μὲ τὸ δίκιο σου.
- Γόλγος :** Ἄν ὁ πατέρας γιὰ τὸ γιὸ δὲν παινευτῆ,
 τότε γιὰτὶ παιδιὰ νὰ φέρνῃ στὴ ζωὴ,
 γιὰτὶ νὰ τ' ἀνατρέφῃ;
- Νίκωνας :** Ζηλεύω τὴ χαρὰ σου κι' εὐχουμαί
 στὴ θέσῃ σου σὲ λίγο νὰ βρεθῶ,
 δακρύζοντας γιὰ νίκη τοῦ δικοῦ μου γιουῦ.
- Γόλγος :** Ἄς εἰσακούσῃ τὴν εὐχὴ σου ὁ Ἀπόλλωνας:
 εὐχὴ γονιοῦ γιὰ τίμα πράξῃ τοῦ παιδιοῦ του
 εὐήκοα πάντοτε τὴ δέχεται ὁ Θεός.
- Νίκωνας :** Ἄς ἔχει ἡ Σαλαμίνα δίκαιον ἔπαινο

- κ' ἄς ρίξει μέρος ἀπ' τὰ τείχη της καθὼς
θὰ μπαίνει ὁ γυιὸ σου.
- Γόλογος : Εὐχαριστῶ γιὰ τὶς εὐχὲς σου, Νίκωνα.
Νίκη ἀθλητῆ, νίκη λαοῦ.
- Νίκωνας : Καὶ νίκη τῆς πατρίδας· γιὰτὶ πατρίδα εἶν' ὅλα:
λαὸς κ' ἀρχόντοι καὶ παρὸν καὶ μέλλον
κ' ὅλο τὸ παρελθόν, μὲ τὰ χωράφια
καὶ μὲ τὶς θάλασσεσ, τὰ δάση, τοὺς ναοὺς, τὰ σπίτια.
- Χορὸς Ἀθλητῶν: Τῆ νίκη θὰ ἐπαινέσω
τοῦ Πάφου Σώπατρον,
τοῦ μελωδίες κυπριακῆς
στ' ὄργανο τὴν κινύρα
παίζοντας κέρδισε
κ' ἀνακηρύκτηκε ἄξια
πυθιονίκης.
- Νίκωνας : Ἦχοςμα ἐξάισιο φτάνει
ἀπὸ τοὺς ὄμιλους τῶν νέων.
- Γόλογος : Τιμητικὸ γιὰ τὸ νησί μας.
- Μιὰ Φωνή : Χαῖρε ὦ Κύπρος... (μουσικὴ)
- Χορὸς Ἀθλητῶν: Λένε ὁ Κινύρας, βασιλιάς
κ' ἱερέας τῆς Ἀφροδίτης,
πρῶτος σὲ λύρα κυπριακῆ
μέλη ἀπ' τὰ πάθη τῆς καρδιάς
ἔπλεξε σὲ ρυθμὸ καινούριο
καὶ μελωδίαν ἀβρή,
ποὺ νὰ μιᾶ γιὰ τῆς ζωῆς
τὰ ἐρωτικὰ παιγνίδια
καὶ τὶς χαρὲς.
- Νίκωνας : Πρῶτη χαρὰ γεννήτρα ὁ Ἔρωτας,
ποὺ τῆ ζωῆ μας διαωνίζει.
- Γόλογος : Καὶ δένει σπίτια, δένει πολιτεῖες.
(μουσικὴ)
- Χορὸς Ἀθλητῶν: Τὸν ἔρωτα τοῦ σώματος
ἅμα τὸν μεταπλάθης
σ' ἔρωτα πνεύματος
διπλὰ κερδίζεις. (φεύγουν)
- Νίκωνας : Μὲ τὸ αἶσθημα σοφὰ μιλοῦν οἱ νέοι.
- Γόλογος : Ἦ λογικὴ πετιέται ἀπ' τὸ κεφάλι
ὄταν τὰ αἰσθήματα μᾶς λείψουν.
Κοίταξε, Νίκωνα, ὁ Ἱερομνήμονας γυρίζει
καὶ χαιρετᾶ παράξενα.
- Νίκωνας : Ἄνησυχία γεννᾷ τὸ φέροσμό του.
- Γόλογος : Ἄντίθετα. Χαρὰ τὸν περιλούζει,
κ' ἀδέξια, κοίταξε, πῶς περπατᾷ!
- Νίκωνας : Κοίτα, θαρρῶ παραδόξα ὁ χορὸς τῶν ἀθλητῶν

- ὀδεύει πρὸς τὸ στάδιο.
Κάτι ἀσυνήθιστο συμβαίνει καὶ παράξενο.
- Γόλγος** : Κάτι πὺν δένει τοὺς ἀνθρώπους σὲ φιλία
καὶ συμμαχία μὲ τὸ θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους.
Ἡ εἰρήνη στὴ φιλία μεθ' ἁ διπλά
καὶ ξεπερνᾷ σὲ πάθη καὶ τὸ Διόνυσσο.
- Νίκωνας** : Βλέπω τοῦ γιουῦ σου ἡ νίκη μέθη
στά φρένα καὶ στὴ γλώσσα σου χαρίζει.
- Γόλγος** : Τὸ δέχομαι. Πολὺ μὲ κολακεύεις
κι' ἄς μὴ τὸ λογαριάσουνε οἱ Θεοὶ σὰν περηφάνεια.
- Ἱερομνήμονας** : (μπαίνοντας) Νίκωνα, χαῖρε. Τρίτη νίκη κέρδισεν ἡ Κύπρος.
Ὁ Ἀρίστωνας ὁ γιὸς σου δάφνινο στεφάνι
στὸ κατσαρὸ μαῦρο μαλλί του τώρα φέρνει
καὶ τίς ζητωκραυγὲς τοῦ κόσμου δέχεται
τὸ νεανικό του αὐτί.
- Νίκωνας** : Εὐχαριστίες ὀφείλουμε στὸ θεῖο Ἀπόλλωνα,
πὺν προστατεύει τοῦ κοριοῦ καὶ τοῦ μυαλοῦ τὴν ἄσκηση,
καὶ τὴν καλλιγραμμία ψυχῆς καὶ σώματος
μὲ δάφνινο στεφάνι ἐπιβραβεύει.
- Γόλγος** : Ἡ Καρπασία μὲ δάφνινα κλαδιὰ
τὸν νικητὴν Ἀρίστονα ἄς καλωσορίσει.
Νίκη ἀθλητῆ, νίκη λαοῦ.
- Ἱερομνήμονας** : Γόλγε, τὸ λόγο ξαναπές τον!
- Γόλγος** : Νίκη ἀθλητῆ, νίκη λαοῦ.
Γιατί...
- Ἱερομνήμονας** : Δὲ θέλω ἐξήγηση. Μοῦ δίνεις τὸ κλειδί.
- Νίκωνας** : Στὸ στάδιο πρέπει πὰ νὰ τρέξω.
Τὸ μάτι τοῦ γονιοῦ σὲ τέτοιες ὄρες
διπλὴ τὴ δείχνει τὴ χαρὰ στὸ γιὸ,
γιατὶ γονιοῦ ἔπαινος εὐχὴ Θεοῦ.
- Γόλγος** : Τοὺς ἀθλητὲς θωρῶ νὰ συνοδεύουν
τὸ νικητὴ σου γιὸ.
- Ἱερομνήμονας** : Οἱ λέξεις ξεδιαλύνουνε καὶ βλέπω
τὸ νόημα καθαρά.
(μπαίνει ὁ Ἀρίστωνας μὲ ἄλλο Χορὸ Ἀθλητῶν)
- Νίκωνας** : Γιγιέ μου, ἀκριβέ μου, πρώτη μου τιμή.
- Ἀρίστωνας** : Πατέρα, σοῦ φιλῶ τὸ χέρι
καὶ μακαρίζω σε πὺν δύναμη ἔδωσες στὰ μέλη μου
καὶ πάθος γι' ἄμιλλα καὶ νίκη στὴν καρδιά μου φύτεψες.
- Νίκωνας** : Φιλῶ τὴ δάφνη στὰ μαλλιά σου, γιγιέ μου ἀκριβέ μου,
κι' εὐχαριστῶ πὺν λάμπρυνες τὸ σπῆτι μου
κι' ἔγραψες τ' ὄνομά μου στοὺς αἰῶνες.
- Χορὸς Ἀθλητῶν** : Τὸν ἐπινίκιον ὕμνο ψάλλουμε
στὸν Κύπριο νικητὴ πὺν κέρδισε

τὸ δρόμο τρέχοντας μὲ τὰ φτερά τοῦ Νοῦ τὰ ἰσόμετρα.
Θαυμάζανε τὰ μάτια τὴ γοργότητα,
γιατὶ κι' ἐτούτῃ χάρῃ 'ναὶ μεγάλη
σάν τὸ ρυθμὸ καὶ σάν τὴν ἁρμονία.

Ἀρίστωνας : Πρώτη τιμὴ καὶ δόξα εἶν' οἱ Θεοί.

Χορὸς Ἀθλητῶν : Ἡ κάθε νίκη πράξι ὠραία
καὶ στὶς τιμὲς πρώτη τιμὴ.
Τὸ πρῶτο φύλλο δάφνης στὴ γενιά του,
τὸ δεύτερο στὴν πόλῃ πού τὸν ἔθρεψε,
τὸ τρίτο φύλλο δόξα τῶν Ἑλλήνων,
τῶν Πανελλήνων αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἰερομνήμονας : Τρεῖς νίκες νίκησαν οἱ Κύπριοι:
Ζώϊλος καὶ Σώπατρος κι' Ἀρίστωνας.
Νικήσετε σὲ μάχῃ ἀναίμακτη.
Νίκωνα, Γόλγος... Ξήγησα τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

Νίκωνας : ὦ Ἰερομνήμονα, στὴν τόση μας χαρὰ
χαρὰ ἄλλη μὴ προσθέσεις,
ἢ λύπη μὴ μᾶς πῆς πού λιγοστεύει
τοῦτο τὸ κτύπο τῆς καρδιάς τὸν πιὸ μεθυστικό.

Ἰερομνήμονας : Τὴν Ξήγηση σᾶς λέω,
προσθέτοντας χαρὰ καινούργια στὴ χαρὰ σας,
ὀμαδικὴ χαρὰ.
Νίκη ἀπὸ μάχῃ ἀναίμακτη ζητᾷ ὁ χρησμός.

Νίκωνας : Τὸ νοιώσαμε τὸ δύσκολο αἶτημα.

Ἰερομνήμονας : Κι' ὁ Γόλγος λέει πὼς νίκη τοῦ ἀθλητῆ
νίκη λαοῦ εἶναι.

Γόλγος : Μὲ συμπαθᾶς ἂν λόγος περηφάνειας φαίνεται
τοῦτος ὁ λόγος μου.
Ἡ πρόθεσή μου ἄπλῃ καὶ ταπεινὴ,
τιμητικὴ γιὰ τὸ λαό, ἀφαιρῶντας
τὴν αἴγλη ἀπ' τὸ πρόσωπο τοῦ νικητῆ.

Ἰερομνήμονας : Ἡ ἄμιλλα μάχῃ τῶν κορμιῶν
εἶναι καὶ μάχῃ τῶν ψυχῶν
ἀναίμακτη μὲ κέρδος ἠθικὸ
δίχως θανάτους, δίχως λάφυρα.
Μία μάχῃ εἰρηνικὴ ὁ ἀγώνας
μὲ νίκη τῆς ψυχῆς.

Ἀρίστωνας : Μὲ σεβασμὸ ρωτῶ, πατέρα, τί σημαίνει
ὁ διάλογός σας τοῦτος.

Νίκωνας : Εἶπε ὁ χρησμός τοῦ Πύθιου Ἀπόλλωνα
«σὲ μάχῃ ἀναίμακτη ἂν νικήσῃ ἡ Κύπρος
δυσὸ ψήφους στὸ συνέδριο θὰ κερδίσῃ».

Ἰερομνήμονας : Ὁ Ἰερομνήμονας ξηγᾷ τὰ λόγια τοῦ χρησμοῦ.

Ἰερομνήμονας : Κερδίστε, ἄντρες Κύπριοι, σὲ μάχῃ ἀναίμακτη.
Ἐκπρόσωποι τῆς Κύπρου, θὰ ὑποβάλλω

στοὺς ἀμφικτύονες πρότασι με βάση τὸ χροσμὸ
κι' ἐσεῖς νὰ μπῆτε στὸ θεσμὸ μας με δυὸ ψήφους.
Ἄμποτε κι' ἄλλα μέρη ἑλληνικὰ
με μάχη ἀναίμακτη δικαίωμα νὰ κερδίζανε
σ' ἀδελφικὲς συνεδριάσεις.
Καὶ τώρα θυσίες με πλοῦσια σφάγια
χρωστᾶμε στοὺς θεοὺς
γιὰ τούτη τὴ μεγάλη μέρα.

Νίκωνας : Ἄς εὐλογεῖ ὁ Ἀπόλλωνας τὶς κεφαλὲς
τῶν βλασταριῶν μας νὰ τιμᾶνε πάντα
τὸ ἑλληνικὸ τους πνεῦμα.

Χορὸς Ἀθλητῶν: Εἰρήνη, ὁμότροπη τῆς εὐνομίας
σ' ἀποκαλοῦνε οἱ ποιητές.
Ἐμεῖς σ' ἀποκαλοῦμε
«Μητέρα τῶν Πάντων».

